

AJUTORUL DE IARNĂ

Organ de afirmare românească

Inscris sub Nr. 13/1928 Trib. Arad

ABONAMENTE:

Funcționari — — Lei 200.— Bănci, industrii, inst.
Sprijin — — — Lei 500.— part. și publice Lei 2000.—

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

Redacția și Administrația:
ARAD, Str. CLOȘCA Nr. 7

Conducătorul în ajutorul săracilor din jud. Arad

D. col. Vasile Mihailescu, prefectul județului, împarte 39 vagoane porumb

Acum în preajma sărbătorilor, populația nevoiașă a județului nostru a simțit din nou grija părintească a Conducătorului pe care-i poartă. D. colonel V. Mihailescu, prefectul județului Arad, obișnuind să viziteze și cele mai îndepărtate cătune, deci bun cunoscător al tuturor nevoilor cetățenești din județul d-sale, a semnalat toate lipsurile constatate. În urma acestora d. Mareșal Ion Antonescu, conducătorul statului, a dispus ca, populației sărace din munții Apuseni, să i se distribuie în mod gratuit o cantitate de 39 vagoane porumb. Împărțirea a fost executată de către dl Prefect între 4976 familii, care se cifrează la 17.647 suflete, primind câte 20 kg. porumb fiecare persoană.

Este de remarcă grija deosebită ce la toate ocaziile se acordă familiilor ostașilor căzuți la datorie, precum și celor plecați pe front. Astfel invalizii de război și familiile numeroase, cu capul familiei plecat pe front, au primit o supra cotă. Familiile ajutate au mulțumit grija Conducătorului, prin telegrama omagiale. În afară de ajutor, pentru a asigura populației din această regiune muntoasă o posibilitate de câștig, autoritățile procără înființarea a 4 cariere noi de piatră. Față de grija ce le poartă atât Guvernul cât și autoritățile de resort, recunoștința sătenilor se oglindește în acțiunea de refacere a drumului dela Iosași, oferindu-și serviciile cea 100, care fărănești. Nu este neglijată nici restul populației, care cu greu se poate aprovizionă cu cele necesare, căci pentru remedierea acestui inconvenient d. colonel Mihailescu, prefectul județului, s'a adresat guvernului prin în-

Ajutorul de Iarnă

Față de nevoile crescânde, inerente evenimentelor mondiale, la desfășurarea cărora România a participat cu toate forțele ei, grija Statului pentru cetățeni este deasemenea accentuată. Astfel, la sosirea iernii, anotimp cu frumuseți feerice pentru privilegiații soaretei, dar care este și mai greu de suportat pentru cei lipsiți, Conducătorul Statului, în dorința de a-și desăvârși opera prodigioasă de refacere a Patriei, s'a gândit la cei oproșiți, la cei cari trăiesc în mizerie. Și, pentru a nu le lăsa pradă frigului și sărăciei — care-și întind tot mai mult brațele lor nimicitoare — a conceput o operă de ajuto-

re a nevoiașilor, de mari porții, „Ajutorul de Iarnă”, lansând un apel călduros către întreaga suflare românească. Apelul invederează atât nevoile, cărora oamenii de bine și cu conștiința națională integră trebuie să facă față, precum și modalitatea ameliorării acestor nevoi, cari în fond nu impun sacrificii supra puterii nimănui. În aceste timpuri de răscruce istorică, prin care trecem, nu se putea ca inimile să nu înțeleagă și să nu răspundă la apelul adresat Țării. După cum era de așteptat, toate straturile societății românești sunt pătrunse de imperatiivele prezentului, — menite să pregătească vi-

toral — n'au lipsit nici de astădată din șantierele idealului național, cum n'a lipsit nici obolul celor încălzii de sentimentul dărniceii creștine, dovedind prin fapta lor, odată în plus că, înțeleg comandamentele naționale, cari impun tuturor îndatoriri cu atât mai mari, cu cât îndeplinirea acestora servese interese patriotice. Căci, ajutorarea săracilor, nu este o acțiune pur caritativă; ea are un tălc complex, care-și găsește tălmăcire în cuvintele Mareșalului desrobitor — solicitând înțelegere și înfrățire creștinească care să stea la temelie Neamului — când spune: „Sprijiniți pe infomeții și săraci; fiindcă sprijiniți Neamul, fiindcă vă sprijiniți singuri.”

Noua operă de asistență socială, „AJUTORUL DE IARNĂ”, organizarea căreia a fost încredințată Consiliului de Patronaj, de sub președinția d-nei Maria Mareșal Antonescu, oferă prilejul fiecăruia dintre noi ca să putem adăuga, măcar o moleculă, la piatra fundamentală, pe care se va ridica edificiul de țară și mândrie națională a Neamului și ca să putem avea mulțumirea sufletească de a fi contribuit cu toată demnitatea la timpul oportunității.

Laudă se cuvina celui care a conceput opera „Ajutorului de Iarnă” și cu nimic mai puțin organelor de executare. În județul nostru d. Prefect, colonel V. Mihailescu, desțășoară în această direcție o activitate dintre cele mai rodnice, fără a cruța timp și obosală, muncind cu râvnă și zel, pentru o reușită cât mai desăvârșită. Argala V. Ostola

Boqățiile naturale ale Japoniei

(ESS). — În anul 1929, 287.229 lucrători erau ocupați în minele japoneze. Producția de minereuri a Japoniei reprezenta în yenii următoarea valoare: cupru 48 milioane, aur 13.200.000, fier 8 milioane 200.000, argint 5 milioane 500.000, plumb 900.000, mangan 650.000. Din anul 1934 Japonia a produs 34 milioane 255.000 tone cărbune. După statisticile oficiale, rezervele de cărbuni ale Japoniei sunt evaluate la 8 miliarde tone, ceea ce ajunge pentru 300 de ani. Statele Unite n'au rezerve de cărbuni decât pentru 25 de ani. Deși cărbunele japonez acoperă întreg consumul, totuși Japonia importează antracit

din China. În anul 1933 din minele japoneze s'au extras 108.800 tone minereu de cupru. Producția minereului de fier a crescut dela 1.523.000 tone, cât era în 1928 la 3 milioane 20.000 tone în 1936. Japonia are nevoie de 3,7 milioane tone fier. În ceea ce privește produc-

ția de petrol, ea era așa de mare în 1933, încât acoperea 23% din consum. În comparație cu majoritatea statelor europene, electricitatea Japoniei a făcut progrese uimitoare. Din 11 milioane gospodării japoneze numai 20.057 erau lipsite de curent electric în anul 1937.

Senta curată de bolșevici

Belgrad. — Corespondentul agenției DNP comunică: „Noe Vreme” comunică faptul că, operațiunile de curățire în contra bandiților comuniști din Serbia Centrală au fost încununate de un mare succes. În numeroase puncte, în ciocniri cu bande, numeroși comuniști au

fost uciși sau făcuți prizonieri. Au fost uciși în apropiere de Iranjca, 128 comuniști voluntari, iar aproape 100 făcuți prizonieri. În apropiere de Usizca-Posega au fost făcuți prizonieri 60 comuniști, printre care și 15 femei, care se dedaseră la acte de jaf, împreună cu bandiții.

Insemnătatea economică a Filipinelor pentru Japonia și Statele Unite

(ESS). — În lupta pentru stăpânirea oceanului Pacific, Filipinele, țara celor 7000 de insule, joacă un rol hotărâtor pentru Statele Unite și Japonia. Ele se află pe drumul spre Indiile Olandeze, statele malaeze și India britanică, adică pe drumul spre teritoriile cu materii prime, de unde Japonia aduce petrol, cauciuc, zinc și bumbac. Din ziua în care ie-au ocupat Statele Unite, au acordat oarecare libertate Filipinelor în ceea ce privește administrația, cu toate că în 1935 au căutat să lege din ce în ce mai strâns aceste insule de statul nord-american. Insulele au fost în-

vadate de capitalul american, iar prin importul produselor, import scutit de taxe vamale și prin legarea valutei de dolarul american, Statele Unite au făcut Filipinele dependente de viața americană. În ultimii ani, Statele Unite au construit pe insule baze militare din ce în ce mai puternice. Năzuințele de libertate ale indigenilor și lupta pentru independența statului lor, au rămas fără rezultat. Cele 16 milioane de filipini produc prin munca lor mari excedente. Aproape un milion de tone zahăr, circa 700 mii tone copra, 165 mii tone cânepă de Manila, aproa-

pe 40.000 tone tutun, iată ce produce acest arhipelag. La aceasta se mai adaugă 1.300.000 minereu de fier și cantități însemnate de mangan. Incepând din anul 1935, se exploatează aci și minereul de crom, care se găsește în cantități din ce în ce mai mari. Exportul Filipinelor a luat locul celui al Cubei. Producția de aur a crescut din an în an. Sondajele petrolifere au început în acest an, guvernul colaborând cu faimoasa Standard Oil Co. Se speră că, zăcămintele de petrol de aci să fie tot atât de bogate, ca cele din Borneo. Este lesne de înțeles ce reprezintă acest lucru pentru aprovizionarea cu petrol a forțelor americane, navale, de aer și de uscat. Incepând dela 1 Ianuarie 1940, între Statele Unite și Filipine s'a într'oduc un sistem de schimburi,

bazat pe cote și scutiri de taxe vamale, potrivit cărora americanii pot introduce în țara lor mari cantități de țigări, de nuci de cocos și de nasturi de sidel. Același aranjament este valabil și pentru o cantitate de 800.000 tone de zahăr din trestie, cât și pentru alte produse. Războiul dă altă înfățișare și acestor probleme. Statele Unite au neapărată nevoie și mai mult ca oricând de produsele din Filipine. Japonizii vor intercepta liniile de navigație în Statele Unite și Filipine și insulele neavând cum să desfășoare produsele lor, vor suferi o gravă criză economică, și așa destul de accentuată până acum de consecințele războiului. Interesele economice ale Japoniei în Filipine, se referă mai cu seamă la minereurile de fier și la producția de cânepă. În 1940, Japonia a

luat din Filipine peste 1.200.000 tone minereu de fier, fără ca această cantitate să fie de însemnătate vitală pentru industria de fier a Japoniei. De atunci, multe întreprinderi japoneze au fost nevoite să înceteze exploatarea din acest arhipelag. În cursul ultimelor ani, producția de cânepă a insulelor a intrat din ce în ce mai mult în mâinile japonezilor, plantatorii japonezi fiind deosebit de numeroși în provincia Davao și în insula Mindanao. Plantatorii japonezi au obținut cele mai bune calități de cânepă. Peste 57% din producția de cânepă, controlată de japonezi, mergea în Statele Unite. Aceasta până în clipa blocării yenilor, măsură care a determinat sistarea acestui comerț.

URANIA:

TEL.: 12-32
cinematograful filmelor de „aur“

Repr.: la orele 3, 5, 7, 15, 9, 15
AZII PREMIERAI
Marea realizare cinematografică
„TECHNICOLORA“ a stud. Para-

mount — Duloasa poveste de dra goste transpusă pe ecran cu RAY
MILAND, PATRICIA MARISON, AKIM TAMIROFF în

O poveste de iubire de un farmec
neintrecut

„Femeia neîmblânzită“

JURNALE NOUÏ

Informațiuni

Berlin. — Agenția Ștefani comunică: Ziarele americane critică tot mai violent cele petrecute la Hawaii, pentru că comandamentul flotei americane, din Hawaii, s'a lăsat surprins de faptul că, instalațiile defensive nu erau suficiente și lipseaua chiar aerodromuri pentru avioanele de vânătoare.

lui marinei, d. Knox, care nu s'a ocupat de adoptarea măsurilor defensive necesare.

Tokio. — Agenția DNB face cunoscut: Cartierul general japonez anunță că, avioane japoneze au executat atacuri prin surprindere împotriva mai multor aerodromuri din Filipine, nimicind pe sol 4 avioane, 16 fiind grav avariate.

Vina se atribuie ministrului

O aniversare

După un an de activitate în comerțul românesc, micul restaurant „Grănicerul“, proprietar Petru Ruja, a trecut la 15 Dec. 1941, în al 2-lea an de muncă rodnică.

la 2 Ianuarie 1942, cu prețuri foarte reduse.

Este cel mai curat, cel mai frumos aranjat și asortat din tre restaurantele mici din Arad.

Servește cele mai delicioase lichioruri, rachiuri, vinuri și mâncările cele mai gustoase, cu adevărat gust de casă, dela 15 Decembrie până

Faceți o vizită și veți vedea ce rareori ați văzut!

Arad, str. Mareșal Averescu Nr. 3. Telefon 21-86.

Echipați și de iarnă

de Dr. KURT HONOLKA coresp. de război

(PK.) — Prin ferestrele fostei căzărni sovietice, a cărei mare avantaj este încălzirea centrală, se văd primii fulgi, care se lasă pe pământ. Terenul de aviație este acoperit de săptămâni de zile de un strat subțire de zăpadă, iar nopțile au devenit foarte reci. Aici, pe frontul Leningradului, iarna a venit mult mai curând decât în patrie. In ceea ce privește armata germană, această iarnă n'a venit prin surprindere, ea găsind armata pregătită pentru orice eventualitate. In locurile corturilor și bărcilor vesete, care au adăpostit milioane de soldați în timpul verii și iernii, au rămas acum locuințe solide. Un lucru bun au făcut totuși bolșevicii; au semănat țara cu căzărni, care sunt bine venite în special pentru aviația noastră. Chiar și acolo unde lipsesc aceste căzărni, s'au luat măsuri ca soldații să nu sufere de frig. Cu ocazia ocazie, soldații noștri s'au ardat a fi arhitecți foarte experimentați. „Cazematele“, care sunt în număr mare pe frontul de invazie, n'or fi ele destul de spațioase, totuși sunt destul de bine construite, din bârne solide de lemn și având în interiorul lor tot felul de născăvășii ca: aparate de radio, etajere pentru cărți, lăvare și mai cu seamă sobe. Bine înțeles, lemnul de încălzit nu lipsește în această regiune atât de bogată în păduri. De înghețat, nu îngheață nimeni aici, nici chiar atunci, când

este nevoit să stea de strajă în nopțile cele mai friguroase.

Platoane de prizonieri lucrează pe terenurile de aterizare la construcția barajelor împotriva zăpezii, necesare în ipoteza, când zăpada va cădea din abundență. Au fost depozitate din vreme cantități mari de lemn de zăpadă. Cea mai bine organizată și cea mai modernă armată din lume a luat din vreme toate măsurile, pentru a înlătura toate neajunsurile cauzate de iernii. Toată lumea colaborează la această operă: disciplina fiecărui soldat, organizația Todt, serviciul muncii voluntare și milioanele de prizonieri. Desigur că, mai rămân încă multe greutăți, dar nici dușmanul nu poate spera că, în săptămânile ce urmează, va avea parte de o vreme ca în luna lui cuplor. Nimeni nu-și face vre-o iluzie falsă atunci, când afirmă că, greutățile iernii vor fi mai greu de suportat de sovietici decât de germani. Această, fără să fim seamă de situația disperată, în care se află armatele încercuite la Leningrad. Problema aprovizionării este cât se poate de importantă pentru o armată modernă. S'a putut vedea, căl de puțin a fost pregătit comandamentul sovietic în această privință și cum acest comandament n'a știut să tragă profit nici de timpul frumos de astă vară. Nu-ți trebuie prea multă fantezie pentru a avea imaginea desorganizării, care domnește în lagărul dușman.

O baterie germană în drum spre inima Rusiei. (Pk. Ob.)

Colțul vesel

Aur curat

Logodna lui Mihai stricându-se cu Aurelia Crudescu, se logodește Săftica Ionescu și pentru a nu-și face cheltuieli, îi dăraște inelul primei logodnice. Noua mireasă se uită mirată la inel și spune:

— De ce sunt gravale în inel inițialele A. C. când ai mei sunt S. I.?

— Nu înțelegi — dă răspunsul prompt Mihai — A. C. înseamnă Aur curat!

Vânător, nu glumă

— Cum am ieșit din deșeu, s'a și ivit în fața mea un epure. Tintesc și-l dobor, imediat apără un lup, eu... și doboram; un mistreț, îl doboram; o vulpe, o doboram... o...

— Bine, bine, dar nu mai încercăi pușca?

— Ei, lasă, pareă mai avem timp pentru astal!

Curaj...

— Nu cumva e fricos calul acesta?

— O nu, intervine băiețușul comerțiantului, într'un grajd întunecos doarme singur, atât de curajos e...

Ca judecătorie

— Ști ce te așteaptă dacă nu spui adevărul?

— Știu, voi intra în iad!

— Exact, dar dacă spui adevărul...

— Știu, știu, atunci pierd procesul...

ANUNȚ

Întreprinderea comunală angajează 3 (trei) vizitii la caii serviciului de Salubritate. A se prezenta la biroul din str. Mucius Scaevola, unde se dau și informațiile necesare.

DE CRĂCIUN

GHEȚE
PANTOFI
GALOȘI
ȘOȘONI
BOCANCI

și tot feluri de articole de modă bărbătească găsiți la magazinul

Apponi

Arad, Bul. Reg. Ferdinand I

Aviz

Întreprinderea Comunală a Municipiului Arad, atrage atențiunea posesorilor de bilete libere pe autobusele comunale, că aceste bilete își pierd valabilitatea pe ziua de 31 Decembrie 1941 și ele nu vor fi prelungite la nici un caz. Așa dar cei interesați să-și înainteze cererile din vreme pentru a primi noi bilete pe anul 1942, deoarece fără cerere nu se vor elibera alte bilete și nici cele vechi nu se vor prelungi. Cererile se vor înainta direct Întreprinderei Comunale Arad, str. Mucius Scaevola Nr. 9.

A da pentru AJUTORUL DE IARNĂ este o datorie morală.

COLȚUL LITERAR

Banul vorbește

Ca omul sunt: de el am fost creiat. Sunt jucător și mila n'o cunosc. Mereu mă învesolesc și știu să râd De cei cari nu mă au sau cari mă pierd.

Sunt peste tot, destine desemnez, Eu fac credințe sau credințe-omor; Eu fac dreptate, deși n'o cunosc, Căci lumea cine-o s'apăneste? Eu.

Eu fac războaie, și aceia 'nving La care în mai mult. Eu nu mă tem De nicio crimă. Conștiință n'am. Am spus-o la început: sunt jucător.

Din mână 'n mână mă rostogolesc, Si cine mă găsește în noroiu, Îi mulțumește 'ncet lui Dumnezeu, Temându-se că-l vede cineva.

Eu sunt murdar, rușine nu aduc Decât femeilor care se vând. La toți ceilalți pe mese strălucesc, Eu sunt altarul casei, viața lor.

Și pentru mine vine-un muncitor La cel bogat, pe care-l protejez, Să-i ceară lucru, pâine, iarăși eu, Căci de mă are, și el e bogat.

Dar mă iubeste cel la care sunt Și nu mă dă acelui muncitor. Astfel se-omoară oamenii 'ntre ei, Iar eu sunt liniștit, mă uit și râd.

Nu e dreptate! strigă lumi întregi, Unii mă au iar alții mă doresc. Justiție fac cu ajutorul meu, Numai pe mine-acolo mă împart.

Eu dau o bogăție de metal Și într'o clipă lumea o 'narmez, Să lupte pentru mine, — o ignitesc, Să moară pentru mine, eu să fiu.

Eu mă ascund o clipă sau m'arăt, Rămân sau plec, căci nestatornic sunt. Transform când vreau bordeiul în palat, Sau invers, dacă-mi place, dacă vreau.

Pe o câmpie unde n'alerg eu, Își spun iubirea doi copii curății; Ei m'au uitat, nu mă cunosc deajuns. Acolo jocul meu e mult mai greu.

Voiu reuși! Bărbatului i-arăt Orașu 'n care-l chiam' ai gurii fard Și 'n mâna-i mă strecor, întâiu nu vrea Și mă aruncă, ochii lui se 'ntorc

Spre-aceea care albă i-a zâmbit. Dar dorul crește, patima i-a 'nvins, S'apleacă, mă ridică rușinat. Îl duc pe străzi, cu mine, în oraș.

Dar mă aruncă iar a doua zi Și mă ridică apoi, căci i-am dat tot. Ce josnic sunt! Dar ce putere am! Ce-mi pasă mie, asta-i scopul meu.

Sunt mai murdar decât aceia toți Cari pentru mine crime săvârșesc; Dar strălucesc și nu las a vedea Cine de unde, cum m'a ridicat.

Verona Brates

POEM IN PROZA

FLORI PENTRU VERA

— Cunoștință —

Veneam din necunoscut și nelinișteam o așteptare — voind să dărdm o iluzie. Erăm strein și singur, într'un oraș tulburat. Eu...

Undeva. — tu.

Amândoi.

Banale expresii convenționaliste, — gânduri cari nu se spun. Lumina cobora liniștit melodii pentru tristeți și amurguri.

În suflul, în noi și'n poeme — îmbobocea trandafirul iubirii desăvârșite.

23 Iulie, 1941.

O zi, — ca oricare alta...

Petre A. Butucea

„SPOR“ E. SEITZ

cel mai mare magazin de fierărie, mașini de gătit, fabricație proprie, obiecte speciale de menaj. Arad, Piața AVRAM IANCU, lângă M. Faur, magazin de piele

Se aduce la cunoștința onor. public, că

„BARUL FLORIDA”

În urma renovății și aranjării l. a început SEZONUL DE IARNĂ UN PROGRAM MONDIAL în seară cu începere dela ora 11. Celebru JAZZ FAGHIURA-WAGNER

Ajutorul de Iarnă

Se aduce la cunoștința cetățenilor din județul și municipiul Arad că, Oficiul Central al Ajutorului de Iarnă a amănă colecta fixată pe ziua de 19 Decembrie 1941 pentru ziua de 18 Ianuarie

1942, zi în care toți bunii români sunt rugați să mănânce un singur fel de bucate de post și să-și restrângă nevoile lor. Diferența până la costul obișnuit al mesei și

vieții zilnice, urmând să fie dăruită în folosul Ajutorului de Iarnă.

Comitetul de Patronaj județean și municipal Arad
Col. V. MIHAILESCU

Treizeci și două de ore în mâinile bolșevicilor

de Dr. Hans Bayer

Se întunecă. Încă doi kilometri și gata. Șapte infanteriști germani merg întins, vizând la o cămăruță caldă, la un ceai fierbinte. „Uite, acolo la stânga sunt prizonierii dela a noua”, spune un subofițer. Se văd acolo focuri și răsună glasuri în noapte. Deodată apar în dreapta șoselei călăreți cu puștile în mână. „Gura!” șoșotește celălalt subofițer. Infanteriștii încearcă să-și înăbușe pașii și să amutească clinchetul armelor. Sunt soldați bolșevici! Cei șapte germani o iau mai iute la picior, strecurându-se tăcuți.

Peste câteva minute inamicii au rămas în urmă. Se aud însă deodată, foarte aproape, din spate, din față, din părți, cuvinte rusești și zăngănit de arme. Nu mai e nimic de făcut. I-au prins. Din gloate de soldați răsar 10 ofițeri și 2 comisari, cari se reped, smulg infanteriștilor armele, răcnesc, amenință, îi buzunăresc, le iau pâinea, ceasornicele, banii, scrisorile, fotografiile, batistele. Toate dispar grăbite în buzunarele ofițerilor sovietici, cari încep să se certe pe o bucată de unt și două ouă răcoapte, pe care le-au găsit în sacul de merinde al unui subofițer. Se smulg prizonierilor insignele și epoleții, apoi bretelele dela pantaloni și asturii. Acum începe interogatoriul.

— „Unde soldat germaniki?” zbiară un ofițer.

— „Colo și colo și colo!” — răspund soldații germani arătând în toate direcțiile, pentru a face pe bolșevici să se creadă încercuți. Ofițerii tac. Soldații lor, cari s'au strâns cerc, bombănesc. Se repeede un comisar și toți amutează respectuoși:

— „Cât departe germaniki în Rusia?” Unul dintre germani răspunde „Leningrad!” și face cu mâna un rotocol; apoi arătând de cinci ori cele 10 degete ale mâinilor spune: „Moscova... kilometri!” Bolșevicii tac.

— „Nie pravdat!” (nu-i adevărat!) se repede comisarul și izbucnește într'un răs nervos, care moare în tăcerea soldaților.

— „Haidel!”, poruncește comisarul, și câte doi bolșevici cu baioneta la urmă și mâna pe trăgaci se așează la dreapta și stânga fiecărui prizonier.

Începe marșul. În urma infanteriștilor germani vreo 400 de soldați, printre cari multe femei în uniforme militare. Merg toată noaptea prin pădure, fără popas. Abia spre dimineață se opresc. Prinsii cer mâncare și băutură. Li se dă câte o bucăciță de pâine uscată.

Deodată începe un atac deslănușit de bombardiere germane. Sovieticii dispar în gaură de șarpe, afară de cele 14 santinele. Cum încearcă vreuna să se depărteze pentru a se ascunde, răsună răcnetele și injurăturile ofițerilor ascunși în gropi. Bombele cad într'un sat apropiat stărnind nori de fum și flăcări. Convoitul se pune din nou

în mișcare, ceasuri întregi, până târziu după amiază. Începe să se întunece. În sfârșit popas, într'o pădurice. Un ofițer se apropie de prizonieri: „Hitler...”, dar n'apucă, să-și lămurească ce voia să spună, că deodată începe a răpăială asurzitoare de împuscături în toate direcțiile. — „Nemški, nemški!” răcnesc bolșevicii, și se aruncă cu burta la pământ. Invălmășală, strigăte, împuscături, ordine. Subofițerul L. prinde ocazia, face un salt și ascuns de tușuri, fuge iepurește. Nu se oprește decât la marginea pădurii, unde... surpriză: dă peste subofițerul M., care și el reușise s'o ia la sănătoasa. O pornesc amândoi în noapte, ținând calea ferată, și după două zile ajung la unitate.

— În pădurice lupta continuă. Ni meni n'a observat fuga celor doi. Pușcașul comandant a fost grav rănit în pântec. Caporalul L. are împuscături la cap și antebraț. Cei cinci prizonieri sunt convinși că subofițerii cari lipsesc au murit. Trupa germană care ataca, se îndepărtează pentru a căuta întăriri. Bolșevicii se pregătesc de fugă. Degeaba îi roagă soldații germani să-i lase să-și cere camaradul rănit grav: nu li se permite. Marșul durează până la miezul nopții, când ajung într'un sat, unde se găsește un comandant sovietic. Prizonierii sunt lăsați să aștepte câteva minute, apoi sunt duși către pădure. E sfârșitul — o știu ei prea bine.

După doi kilometri se opresc Prizonierii — au rămas acum patru — sunt puși să sape o groapă. Atât de mare, cât să încapă 4 cadavre. Gata. Bolșevicii le arată prin semne să se bage în groapă.

Caporalul L., în vârstă de numai 22 de ani, rămâne afară. Parcă a uitat de rănile dela cap și braț. Se uită la camarazi, ale căror fețe rupte și livide le zărește la o scâlpire a focului, de vreascuri aprins

alături. Li aude vorbind încetisor. Din grupul de bolșevici se desprinde unul, cu o mască pe față. Se apropie de groapă și împunge sălbatec cu baioneta în cei dinăuntru! Se ferește în lături. Dar degeaba: nu mai simte aproape, dar vede cum baioneta înroșită de sânge i se infixe în trup. Doi dintre camarazi par a fi morți; numai al treilea mai mișcă alene o mână.

Au trecut ceasuri? Nu, numai clipe. Omul cu masca vine iar, cu o lopată, începe să arunce țărâna peste trupurile din groapă. Santinelele pleacă. Bulgării cad unul după altul peste corpuri, pe piept, pe față. Caporalul încearcă să-și așeze capul și să înlăture pământul de pe obraz. Bulgării cad mereu. Îl apucă deodată o disperare sălbatecă, se ridică în capul oaselor și se sprijină în noroiul negru, făcut cu sângele camarazilor. Cu ultimele puteri se repede asupra mascatului, îi smulge lopata și-l trăneste în cap. Bolșevicul cade cu un răcnet de fărâ! Santinelele se înapoiază. Caporalul aleargă nebunește. Aude glasuri, pași grăbiți, ochii îi sunt încețoșați, dar aleargă, aleargă ca într'un vis rău, adănc în bezna pădurii. Îi caută. Baionetele scîlpesc, brațul rănit l-ar face să urle, capul îi hurue ca o moară, rănile de baionetă ard ca focul. Dar își adună încă odată puterile lui tinere, de 22 de ani, și aleargă, zece, douăzeci de kilometri, până în zori. Ajunge la șosea, vede un camion german și se prăbușește în fața lui sfârșit, cu ochii înlăcrâmați.

Își vine în fire după câteva zile pe patul alb și cald al spitalului și află că, cei doi subofițeri n'au murit și că unul dintre camarazii din groapă — cel care mai mișca mâna — scăpase și el.

Treizeci și două de ore în mâinile bolșevicilor.

Treizeci și două de ore în iad!

Reglementarea puterii de cumpărare

Berlin, 27. — (UTA) Ministerul economiei germane, dr. Funk, care este în acelaș timp Președintele Băncii Naționale a Reichului, a folosit o conferință generală a acestei instituții pentru a da lămuriri mai amănunțite „despre puterea de cumpărare pusă în rezervă.” El se consideră ca fiind cel mai indicat, datorită însușirii sale de politician conducător, din punct de vedere economic și valutar, ca și conducător al unei mari întreprinderi de a face o mare sinteză a tendințelor și eforturilor pur economice, și celor monetare și a celor politico-sociale. Amânarea puterii de cumpărare, pentru un timp, când aprovi-

zionarea sectorului civil cu bunuri, va fi mai ușoară, o caracterizează și ca o măsură valutară și politică de mare importanță. Prin amânarea cantităților de bani disponibile pentru cumpărare, pe de o parte și a cantității de bunuri destinate acoperirii nevoilor pe de altă parte, se poate întâmpla, sau la cazul predominării monetei o scumpire și o agravare a situației valutare, sau din contră, la mărirea cantității de bunuri, o denaturare deflaționistică a pietei. Ministrul a enumerat o serie de simptome, cari dovedesc că, încrederea poporului german în stabilitatea valutei este aceeași dela începutul războiului.

De sfintele sărbători vizitați magazinul

M. Medrea

ARAD, BUL. REGINA MARIA NR. 16

unde vă așteaptă un asortiment bogat în stoc și prețuri moderate

Ca oaspeți ai Inginerului

D-nii prof. Const. D. Bușilă și Col. Crezeanu cu vizitați construcții autostrăzilor germane

D-nii prof. Const. Bușilă, miniștrul lucrărilor publice și al comunicațiilor, și Col. Crezeanu, directorul general CFR au vizitat Germania.

Inalții demnitari români, ca oaspeți ai ministrului Reichului dr. Todt, au vizitat construcțiile autostrăzilor germane, care sunt în plină desfășurare. Ministrul Reichului a dat explicații pe șantier asupra mașinilor și aparatelor moderne de construit șosele, mașini și aparate, care urmează să fie utilizate și la construcțiile din România. Cu prilejul unei călătorii pe celebra șosea alpină s'au schimbat păreri asupra unor chestiuni în legătură cu viitoarea colaborare în domeniul construcției șoselelor, căminelor navigabile și utilizarea energiei lor. Asupra acestor schimburi de vederi se va mai reveni în Oaspeții au vizitat de asemenea instalațiile casei de mașini a autostrăzilor germane dela Moscova, unde au fost primiți de d. dr. Oswald.

(RDV)

Dacă doriți să faceți o mare bucurie copiilor D-voastre de sărbători,

VIZITAȚI MAGAZINUL

VICTORIA IONUȚA

din Arad, Bulev. Regina Maria No.

unde a sosit un mare stoc de jucării frumoase din Germania. Mare asortiment în căruțoaie, pentru copii și păpuși. Biciclete, triciclete, roți și toate articolele de sport. Acordeane, pianotefoane, plăci de p tefon și orice alte instrumente muzicale. Geamantane, genți, poșete pentru tefoane și tot felul de articole de piele și cauciuc.

Sprijiniți această firmă pur românească!

Aliaje colorate de aur și aluminiu

Există un aliaj de aur și aluminiu, care conține 78,6% aur. Punctul de topire al acestui aliaj se află la 1060 grade ca și cel al aurului. Aliajul are culoarea albastră, dar ea se poate schimba, adăugându-se argint, cositor, zinc sau alte metale moi, în roșu purpurii și violet. Prin aceasta, aliajul devine mai flexibil. Se pot obține rări în prelucrare sau culorilor și dacă se întind sau două părți ale acestor aliaje conținând thorium și zinc. Astfel fine 75% aur, 24,25% 0,25% thorium și 0,25% foarte flexibil, iar culoarea devine un albastru frumos.

Bombele germane cad cu precizie asupra drumurilor și coloanelor sovietice. (Pk. Ob.)

RECENZIE

URG. LASCU:

Trăia învățătorilor în Cooperația Arădănească

Un om de seamă de specialitate, a Ion C. Lascu, face istoriografia învățătorilor din Ardeal, ocupându-se în parte cu toate fețele din trecut. Minutios, spirituos și bogat cu date concrete și date comuniste în relief, atât în critică și în restul cărții, inițiativa pentru cooperativă, cât comasatul lor le revine învățătorilor. Surpriza muncii a învățătorilor este că școlarii stau pătornicește în ale reuniunilor învățătorilor și ale comasării în învățământul vânătorilor.

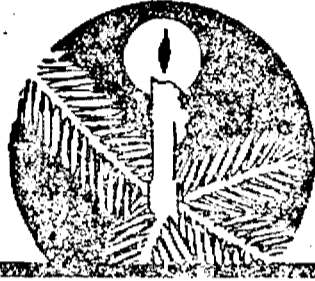
Lucrarea „Contribuția învățătorilor în Cooperația Arădănească”, este ea însăși o muncă merituosă, ea fiind oglinda fidelă a năzuințelor și totodată a realizărilor „Asociației învățătorilor din Arad”, dovadă elocventă că priceperea și harnicia stau la baza Asociației.

A. V. O.

NUMAI LOTERIA vă poate face cu ADEVĂRAT FERICIT! de Crăciun

Nu întârziți, preschimbați-vă lozul sau intrați în joc la cl. 2-a și astfel participați la noul ciclu de MILIOANE ce-l oferă Loteria de Stat.

LOTERIA 26 PE CLASE 'VICTORIA DELA RĂSĂRIȚ' CLASA 2-a TRAGEREA 21 și 22 Decembrie 1941

LOTERIA DE STAT

Colectura norocoasă MERCUR BANCA GOLDSCHMIDT S. A.

Două treimi din căile ferate Sovietice în posesia germanilor

Berlin, 7. — (UTA) Armata germană a ocupat în timpul celor 5 luni ale campaniei din Răsărit, 1.700.000 kmp. din teritoriul rusesc. Forțele armatelor germane au cucerit nu numai un teritoriu cu o populație de 75 milioane de locuitori, din cei 190 milioane ai întregii Rusii, și în acest ochip, nu numai 75% din întreaga Rusie Sovietică se află în mâna Germanilor, ci în plus, s'a luat în posesie și 2/3 din întreaga rețea a căilor ferate sovietice.

Rețeaua feroviară sovietică însumează o lungime de circa 94.000 de kilometri. Dintre aceștia, 50.000 km. sunt în posesia Germanilor. Așezii 50.000 km. includ porțiunile de cale ferată de cea mai mare valoare și în același timp cu traficul cel mai ridicat. Restul de 44.000 km. de căi ferate rămase sovieticilor cuprind porțiuni feroviare, care se află în raza de acțiune a operațiilor germane, fiind expuse unei continue grindine de bombe a aviației germane. O singură cale ferată care deservește traficul Moscova-Vladivostok, deci calea ferată transiberiană, care însumează 9336 km., se află în afara razei de acțiune a operațiilor. Inșă nici această cale ferată, nici aceia care deservește regiunea Uralilor, nu se poate compara cu rețeaua feroviară intrată în stăpânirea armatei germane. Prin urmare, în realitate, sovieticii nu dispun decât cel mult 30.000 km. de căi ferate, care aproape toate sunt simple.

Sporirea considerabilă a culturilor de bumbac în Italia

Berlin, 5. — (UTA) Culturile de bumbac italian, care în 1935 abia acopereau 3000 ha, ocupă o suprafață astăzi de 100.000 ha, conform planului minuțios stabilit înainte, încadrându-se armonice programului de produse agrare ale Italiei. Prin culturile de bumbac extinse primordial în sudul Italiei, sunt asigurate mai multe milioane de kilograme de fibre și cantități apreciale pentru fabricarea uleiului.

»MINERVA» Asortiment bogat în articole de birou rechizite școlare, papetărie, cărți literare române și străine, prețuri fixe și sub orice concurență găsiți numai la

Librărie și papetărie En-gros și En-detail Propri.: M. ALMĂȘAN și R. NEAGU Arad, Bul. Regina Maria 28 TELEFON Nr. 20-66

În toată lupta, un telefonist german reface linia întreruptă. (Pk. Ob.)

Comorile de tonaj comercial francez dela semnarea armistițiului

Paris, 5. — (UTA) Dela semnarea armistițiului din iunie 1940, Franța a pierdut 188 de vase franceze, însumând un tonaj de 800.000 de tone, care au fost victimele acțiunilor războiului ale flotei de război britanice. 37 vase franceze cu un total de 140.000 tone, au fost nimicite de către vasele de război britanice. În mai multe cazuri, echipele franceze s'au văzut silite să scufunde ele înșile vasele lor. Alte 105 vase franceze înregistrând 420.000 tone au fost confiscate de Englezi, și în plus, 46 de vase franceze, cu un total de 231.000 tone au fost așisderea capturate de Britanici, în pofida tuturor legilor și drepturilor internaționale.

Comorile de artă ale Fundației Klosterneuburg

Comorile de artă, unice în lume, ale renumitei Fundații Klosterneuburg dela Viena, vor fi făcute cunoscut marelui public, pentru prima dată, prin transformarea imobilizării le adăposteste, în mutagă știe că, Fundația este adăpostul unu imponant imobil din anul XII-lea, în care a fost peședinta Prinților austrieci. Este săli se află, de exemplu, de dntre cele mai prețioase ale lumii.

opere de artă din timpul războiului mondial: altarul dela Verdun, care a fost transportat cât mai departe de furia frontului din Vest.

Printre celelalte opere ale colecției Fundației, se găsește prețioase obiecte de aur și modelaje baroc, multe datând din anul 1200, o medalie de aur, purtând în relief copia unui mare document al burgunilor, obiecte de fildeș, etc.

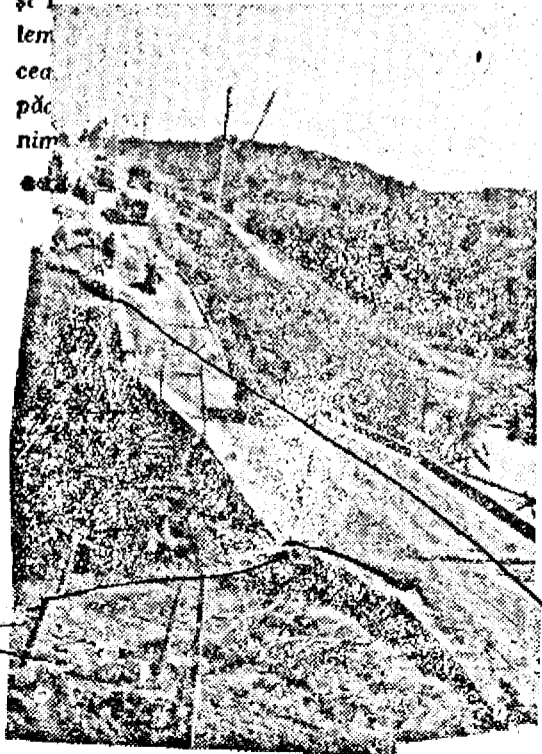
Un match de patinaj viteză Germania-Norvegia la Klagenfurt

Prințutul internațional de patinaj viteză Germania-Norvegia a fost programat imediat după campionatele Germaniei de patinaj viteză și sunt desfășurate pe Wörthersee lângă Klagenfurt în zilele de 27 și 28 Ianuarie. Intre 9-22 Ianuarie la Zell am See va avea loc un curs pentru concurenții care participă la campionatele de patinaj viteză. (RDV)

Șosete, pantofi și șosoni cel mai bogat asortiment la

»Clara« ARAD, Gen. Berthelot 6 Telefon 19-59

Un pod construit în grabă de pionieri germani pe frontul din Est. (Pk. Ob.)

(Pk. Ob.)